

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ВИСШ АДВОКАТСКИ СЪВЕТ

ул. „Цар Калоян“ № 1-а, 1000 София, тел. 986-28-61, 987-55-13,
факс 987-65-14, e-mail: arch@vas.bg

Изх. .... 1096 .....
Дата .... 21.05 ..... 2019 г.

ДО
Г-ЖА ДЕСИСЛАВА АХЛАДОВА -
ЗАМЕСТНИК-МИНИСТЪР НА
ПРАВОСЪДИЕТО И РЪКОВОДИТЕЛ НА
РАБОТНАТА ГРУПА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И
ДОПЪЛНЕНИЕ НА ГПК

С Т А Н О В И Щ Е

на ВИСШИЯ АДВОКАТСКИ СЪВЕТ

относно:

Предложенията за изменение на ГПК с приемане на нов чл. 426а, постъпили в ръководената от Вас работна група от Камарата на ЧСИ на 23.04.2019 г.

УВАЖАЕМА Г-ЖО АХЛАДОВА,

Във връзка с предложенията за изменение на ГПК с приемане на нов чл.426а, постъпили в ръководената от Вас работна група от Камарата на ЧСИ на 23.04.2019 г., Висшият адвокатски съвет изразява следното становище :

Намираме предложенията за приемане на нова разпоредба чл. 426а в глава четиридесет и осма ГПК, озаглавена „Започване, спиране и прекратяване на изпълнението“ в част пета на ГПК, посветена на правната уредба на индивидуалното принудително изпълнение, за **неуместни и несъответстващи на предмета на уредба на ГПК.**

Съображенията на Висшия адвокатски съвет са следните :

1. Предложенията на КЧСИ да се възлага на съдебните изпълнители доброволно извънсъдебно събиране на вземания до размер на 10 минимални работни заплати **не съответстват на възложените им от държавата публичноправни функции по принудително събиране** на частноправни, а по възлагане – и на публичноправни притезания – член 2 ЗЧСИ и чл. 264 ЗСВ. Съгласно чл. 264, ал.1 ЗСВ, държавният съдебен изпълнител осъществява **принудително изпълнение**, а съгласно чл.2, ал.2 ЗЧСИ, частният съдебен изпълнител е лице, на което държавата е възложило **принудително изпълнение** на определени притезания. Съвместяването в тези органи на публичноправни и частноправни функции – едните по принудително изпълнение, а другите – по доброволно събиране, намираме за неприсъщо на статута на съдебните изпълнители като органи с възложени публичноправни функции. Неприсъщо е и на **органи, натоварени с функции по принудително събиране, да извършват действия, без изпълняемото притежание да е удостоверено с изпълнителен лист или изпълнително основание.**

2. Процедури по доброволно събиране на вземанията не могат да бъдат предмет на уредба от ГПК. Предметът на уредба е ясно и точно дефиниран в чл. 1 от кодекса – производство по граждански дела, част от които е и изпълнителното производство, уредено в част пета на ГПК. С императивните разпоредби на кодекса в частта на изпълнителното производство са уредени общите правила и производството по отделните изпълнителни способности, както и защитата на страните и други лица в изпълнителното производство. Доброволното събиране на вземания не може и няма как да бъде част от така определения изричен предмет на уредба на ГПК, още по-малко на вземания, които не са удостоверени с документ.

3. Съвместяването в един орган на два вида функции – частноправни и публичноправни, особено ако се уреди доброволното събиране на вземания в частта на изпълнителното производство по ГПК, ще породи **значителни проблеми при бъдещото му осъществяване** и ще постави открити въпроси пред практиката, като: приложимия процесуален ред за доброволно събиране; допустимо ли е съдебните изпълнители да прилагат правилата на глава шеста ГПК при уведомяването и връчването на съобщения в това производство по доброволно събиране на вземания и последиците от неспазване на тези правила; защитните средства на страните и други лица, засегнати от доброволното събиране, срещу актовете, действията и бездействията на съдебните изпълнители в тази процедура, редът за осъществяване на имуществената отговорност за вреди и лицата, срещу която тя може да бъде

осъществена – възложителят – кредитор или съдебният изпълнител, в качеството си на „извънсъдебен“ орган за доброволно събиране на вземания. Ако идеята на предложението на КЧСИ е да бъдат прилагани към този ред правилата на ГПК, неминуемо се поставя въпросът : следва ли същият този ред да бъде прилаган и за други частноправни субекти, които осъществяват доброволно събиране на вземания?

4. Не споделяме становището, че приемането на това предложение ще доведе до спестяване на разноските и лихвите на страните, както и че тази процедура ще се осъществява при ясни правила и отговорности. Намираме, че ще бъде увеличена финансова тежест върху кредиторите при доброволно събиране на вземания, доколкото те ще следва да заплащат таксата по чл. 426 а, ал.8 ГПК, дори при прекратяване на процедурата в хипотезите по ал.7. За длъжниците финансовата тежест също нараства, тъй като те ще следва допълнително да понесат разноски за защита в това производство, и то при неяснота за правните средства за защита, правомощията на съда относно актовете и действията на съдебните изпълнители и отговорността за нанесени вреди от действия в рамките на предложената процедура.

5. Ако се допусне доброволното събиране на тези вземания от съдебните изпълнители по възлагане от кредитора единствено по негови твърдения, е твърде възможно в рамките на тази процедура да се осъществи събиране на вземания от потребители, основаващи се на договори с неравноправни и нищожни клаузи. Съдебните изпълнители нямат задължения в тази процедура да следят служебно за наличието на подобни клаузи в договори с потребители, а и подобни правомощия са неприсъщи на техните функции. В светлината на официалното уведомително писмо на Европейската комисия от 24.01.2019 г. до България уредбата на подобно производство по извънсъдебно събиране на вземания, които не са установени от съд със съдебен акт, е обезпокително и би могло да има неблагоприятни последици.

6. В допълнение, извън предмета на правна уредба на ГПК и в този смисъл – в несъответствие с неговите правила, намираме предложенията по ал. 5 до ал.9 на предложената нова разпоредба на чл.426а. Те са с технически характер и нямат място в ГПК.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ВИСШИЯ
АДВОКАТСКИ СЪВЕТ:

РАЛИЦА НЕГЕНЦОВА